

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

30. Dies Novemb. Æternitas nec tempus, nec temporis ulla pars est:
neque enim in mensuram cadit. Sanctus Gregorius Nanzianzenus Orat. 38.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

efficiamur. Si enim totus Jesus, & quicquid in eo est, Patri placet, quomodo non ei placebimus, si unum cum eo simus? si nos in illo maneamus, sicut membra in corpore, palmites in vite, radii in sole, rami in arbore. Itaque Christo adhærere, est Deo super omnia placere. Illi adhærebis, si non pecces; non peccabis, si ames: est enim illud velut è tripode prolatum:

Nunquam peccares, Christum si semper amares.

30. DIES NOVEMB.

Æternitas nec tempus, nec temporis ulla pars est: neque enim in mensuram cadit. *Sanctus Gregorius Nanzianzenus Orat. 38.*

Temporis I. **I**mmensum est æstimandum, quod pretium ex æternitate cognoscitur. Immensum est æstimandum, quod non cadit in mensuram. Hinc necessesse est nos æternitatis candidatos immensum, & timere, ne infelix, & gaudere, quia speramus fore, ut felix nobis obringat per Christi merita, æternitas. Ut tempus bene impendas, infelicem æternitatem rectè expendas. Iussit Ezechielem Deus 390. dies in idem latus decumbere. Quid in carbones igni ardentis inexhausto, excoctorum more & liquentium metallorum immotos decumbere, ac pertinaci caligine, cruciataque alligatos, ne punctum quidem brevissimi temporis, ex omni æternitate respirare, dictu horrendum, sed magis cogitatu! febrienti nox annus est, quamvis molli, lætoque in lecto, in spe solis, ac medicum, non longa in valetudinis expectatione. Quid si lucem, medicum, sanitatem, levamen desperaret, & in ardores sempiternos, ignemque perpetuo devorat.

vorantem mutetur igniculus corporis; in crates ignitas, culcitra; in æternitatem crudelissimam nox? ah! si hæc in animum descendant, sæpè, si penitus, si particulatim! quantum illi robur contra insultus vitiorum, quàm novos quotidie ad virtutem spiritus suggerant! non ut alit præmansus ritè cibus, præcipitatus gravat, & inquinat: sic ista cursim, & obiter, inspecta, vim suam exerere, in obfirmata vitia, & segnem ignaviam non possunt; sed auget potius eorum culpam, quos hæc qualiscunque cognitio, non absterruit à peccando.

II. Imperia, ruina, calamitates publicæ, ac privata, martyria, ærumnæ, seu spontaneæ, seu coactæ, & quidquid hic tempus peperit, idem hic secum jugi vertigine abstulit, vel mutavit, fecitque laborem quemlibet, ipsa varietas mitiorem: unum hoc gratum, ingratum sit, fixum semper, & immobile stat, quod æternitatis in jura transiit, spe videlicet omni destitutum, quæ una dolores mortalium aut mulcet, aut eludit. Illa Babylonis fornax in cubito hæret quadragesimo nono ad quinquagesimum expiationis, & veniæ flammæ non exierit: aquæ stillam avarus epulo post tot fercula, recens perit, & accumulæ qui volet quantumvis peritus numerandi, annos, dum multitudine millenariorum, ars, ingeniumque obruatur; post tantum temporum tam ineffabile, avarus epulo, æquè et hæcenus, guttâ illâ egebit ejulans, & continuato æternum rugitu frustra illum rogabit. Nunc, nunc, opportuni sunt ejulatus, labor, molestia, pretiosæ nunc horæ, ac momenta, quæ malè perdimus, & eorum vel unum, damnatus quilibet mille annorum cruciatibus emptum velit.

His

His accedit quod æternitas nullam admittat comparationem, cum infinita sit, nec ullis possit temporibus æquari. Tantum enim ab ea mille anni distant, quantum oculi nictus, & horæ atomus, ad decies centena millia sæculorum, accedat propius, quam tot sæcula ad æternitatem, ad cuius conspectum omnis annorum longinquitas evanescit, nedum ut possit cum ea conferri.

III. Si momentum unum, quo corpus interit, oblectamentis omnibus hominem spoliat, quid perpetuitas animæ morientis? Æquat mors, lætum aut triste sit, quicquid est in vivis inæquale: nec magnus ille Stylites Simeon de 80. neque Ronaldus denorum 100. asperitate durissima, plus aliquid sentire morientes, quam si Sardanapali semper aut Helio gabali vixissent, verum illius tantum æternos fructus, gloriososque collegerunt. Opta sis Christiane utrum mavis, fugit æquæ peccantium voluptas, ut pœnitentiam obeuntium labor: manent æquæ tormento nullo sine, quæ illi, peccando, uti & præmia quæ isti, dolendo paraverunt. Age nunc statue, num præstet pœnitentiæ momento levissimo, æternum gloriæ pondus occupare, an puncto honoris aut delectationis fugientis; æternis incendiis auctorati? Necte vitæ hujus prolixitas terreat: centum tibi ut annos solidos, vel faustos illius arbiter spondeat, vel in orbis, & ærumnis exercendos imponat: (a) *Omnis res quæ finem habet, brevis est*, licet in myriades temporum protendatur, quæ sanè à nobis æterna spectantibus, debent non dissimili oculo, ut apex individui temporis æstimari. Fingamus modo

(a) *Augustinus in Psal. 45.*

oppignoratum tibi cœlesti promisso annum centesimum, sed hac lege, ut in ejus ævi sustentationem, nihil sis habiturus, nisi quod horæ unius spatio ex aperitis potentissimi Principis expromptum thesauris, repositurus sis. Fingamus si mavis, unam divinitus tibi horam concedi, postquam, item divinitus noveris, mundam, & te cum illo periturum: horam illam te quaeso quam avarè, ardentè, quâ rapiditate insumperis: & torpemus cæci, & inertes, in nostra meliori causa, nihil in tota messum æternitate, nisi cujus brevi nunc vitæ hora sementem fecerimus. Evigilemus tandem, & aliquid sobrii consilii ineamus? seriùs, ocyùs, ubi præcessit culpa, sequetur Pœna.

I. DIES DECEMB.

Omnes nobis causamur deesse Gratiam: sed justius forsitan ipsa sibi queratur Gratia deesse nonnullos.
S. Bernard. serm. de trip. custod.

Liberras
I. I.
hominis.

TAcitis paulatim mē sibus, annus præcipitat ad occasum; & vita nostra cum illis ad sepulchrum.

Tempus adhuc nobis est acceptabile; quia possunt opera nostra esse Deo accepta. Non erunt porrò accepta, nisi fuerint cū Gratia ejus incepta, & cum eâdem obsoluta. Ut sint talia, non nobis deest Gratia; laborandum nobis est, ne nos desimus Gratia. Ne illi nos desimus, in nostrâ est potestate, quia fruimur arbitrii nostri plenâ libertate. Iraque liberi